

telsen af en bestemt Procent, hvortil Fordringerne under alle Forhold skal nedsættes, virker i høj Grad ubilligt overfor Købmænd, Haandværkere og andre næringsdrivende, der har et Tilgodehavende i det paagældende Landbrug. Fordringernes Nedbringelse bør være afhængig af, i hvor høj Grad Gælden overstiger Værdierne, og Bestemmelsen om Statslaanets Maksimumsbeløb vil i saa Henseende være bestemmende for de Krav, der maa stilles. En i Loven fastsat Procent forhindrer frivillig Akkord i alle de Tilfælde, hvor Gælden kun i ringe Grad overstiger Værdierne, og den medfører, at Loven kun bliver anvendelig i de Tilfælde, hvor Gælden er særlig stor i Forhold til de tilstedeværende Værdier. Mindretallet foreslaar derfor, at den omhandlede Bestemmelse helt bortfalder.

Fra et stort Tal af Amsudvalgene er der udtalt Ønske om, at Fordringen om, at der i alle Tilfælde skal stilles Kautition for 25 pCt. af Laanebeløbet, udgaar. Den Ændring, som Flertallet i denne Henseende har foreslaaet, maa Mindretallet anse for meget lidt betydende, og Mindretallet foreslaar derfor, at Fordringen om Kautition udgaar af Loven, hvilket ikke er ensbetydende med, at der ikke, hvor det efter Forholdene er ønskeligt og opnaaeligt, stilles Kautition for en passende Del af Beløbet.

Overfor Skatterestancer, der i mange Tilfælde udgør en ikke ringe Part af de foreliggende Gældsforpligtelser, er Mindretallet af den Opfattelse, at naar Staten vil støtte Opnaaelse af en Akkord ved at stille Laan til Raadighed, saa bør disse Laan ikke først og fremmest anvendes til Betaling af Skatter, saaledes at det udelukkende bliver de private Kreditorer, der skal nedsætte deres Fordringer. Det foreslaas derfor, at Akkordudvalgene efter Forhandling med de paagældende Skattemyndigheder skal kunne foretage en hel eller delvis Eftergivelse af Skatterestancer i de Tilfælde, hvor en saadan Eftergivelse skønnes at kunne fremme Ordningen.

Det ligger i Sagens Natur, at Akkordordning kun kan opnaas, naar Gældsforpligtelserne overstiger de tilstedeværende

Værdier, og Adgangen til de ret betydelige Laan, der her stilles til Raadighed, indtil 10 pCt. af Ejendomsskyldværdien og 8 000 Kr. pr. Ejendom, er derved udelukkende forbeholdt de Landbrugere, hvis Gæld overstiger Værdierne. Der er imidlertid ikke Tvivl om, at mange Landmænd, skønt de er fuldt ud solvente, det vil sige skylder mindre, end de ejer, i den kommende December Termin vil være ganske ude af Stand til at betale forfaldne Renter og Afdrag. Det maa da anses for ubilligt, at saadanne Landmænd faar deres Ejendomme stillet til Tvangsauktion, uden at der tilbydes dem nogen som helst betydende Hjælp fra Staten, medens de Landmænd, hvis Gæld overstiger Værdierne, faar Hjælp baade til at nedskrive Gælden og til Betaling af forfaldne Renter. Mindretallet foreslaar derfor, at der ogsaa udenfor Akkord kan ydes Laan til Betaling af Renter og Afdrag i een Termin i de Tilfælde, hvor der gøres Udlæg i Ejendommen for forfaldne Renter og Afdrag, dog at disse Laan ikke overstiger 200 Kr. pr. Ejendom med Tillæg af 2 pCt. af Ejendomsskyldværdien og i intet Tilfælde udover 2 000 Kr.

Samme Adgang til Laan til Betaling af Renter og Afdrag tilstaaes, selv om der ikke er gjort Udlæg i Ejendommen, naar Gælden overstiger Ejendomsskyldværdien.

Nærmere Motivering af Mindretallets Stilling til forskellige Enkeltheder i de stillede Ændringsforslag vil blive givet ved Lovforslagets 2den Behandling i Tinget.

Et andet Mindretal (Fibiger og Viggo Hansen) ønsker at udtale følgende: Mindretallet erkender, at de Ændringsforslag, der er stillet fra Flertallets Side, er en Forbedring af den nugældende Akkordlov, og Mindretallet kan anbefale, at disse vedtages. De af Venstre stillede Underændringsforslag er af saa vidtrækkende Betydning og stiller saa store Krav til Statskassen, at Mindretallet ikke kan tiltræde disse. For øvrigt vil Mindretallet motivere sin Stilling ved Behandlingen i Tinget.